

Megvan már [a tömzsi kis fenyőnk](#) , eljött a nap, amikor karácsonyfát varázsol belőle az Angyal. Első lépésben a gyereket kell megfelelően lefoglalni, sőt elvinni otthonról, hogy nyugodtan játszassunk angyalosdit.

Régen ez egyszerű volt: komáékkel társulva az ember egy autóval és négy ládába, esetleg rafiazsákba pakolt „flakonnal” kiment Homoródra, hogy január végéig biztosítsa otthonra a buborékos vizet. Igaz, a kölyök már fél láda után zsémbelt, hogy fázik és unja, de hiába: az angyalnak idő kell és üres palackkal sem mehettünk haza.

Ma már ez sem működik. Korcsolyapálya és játszóház a menő. Az asszony jelzi is, hogy idén ő megy a gyerekekkel, mégpedig korcsolyázni. Megunta, hogy

mindig neki kell felcérnázni a szaloncukrokat.

□

Előkajtatod hát a Matricában **maszekba' készített karácsonyfatalpat**. Sógor csinálta, igazi mestermű két aprócska hibával. A fa törzsét befogadó csövet kicsit vékonyra szabták. Valószínűleg akkor pont ilyen csőből dolgozott a cég. A másik, hogy sógor addig művészkedett és pöndörítgette a támaszokat, hogy elég instabil lett. De ezektől eltekintve nagyon tuti.

Nekifeszülsz a talp felapplikálásának, akkor tűnik fel, hogy a mélynövésű fádnek olyan vastag a törzse, hogy **egy kisebb etióp család is megbújhat mögötte**. Ámulsz-bámulsz a természet csodáján. Vennéd elő a kisbaltát, de azt már a nyári bogáti erdős flekkenezés után sem találtad.

Marad a lakásban található legnagyobb kés és kalapács kettőse. A kést szintén sógor maszekelte, ezelőtt öt évvel. **Megfenve is akkor volt**. A kalapács még működik, amikor éppen nincs leesve a nyeléről. Okos vagy és

a mocskos munkát a lépcsőházban végzed,

ott egyszerűbb lesz a takarítás. Harmadik kalapácsütésre kijönnek a szomszédok is, de főleg az azt követő cifra káromkodásra, amiben három perc után veszel először levegőt. **Talált, süllyedt.**

A

véred látványától enyhén szédülsz, és a látásod homályosodik.

A szomszédok visszahúzódnak, de az utolsó percig érzed magadon a megvető tekintetüket. Kifeketedett körömmel folytatod a munkát és egyre sűrűbben jut eszedbe az összeszerelhető műanyag fenyő és annak minden praktikája.

A talp felkerült, a fa pedig **valahol a merőleges és párhuzamos között mutat felezőt**. Az már meg sem lep, hogy önállóan megállni sem képes, félpercenként, mint részeg a jégen, úgy vágódik el. Nem gond, van egy kis damil a „mindenes fiókban”, azzal majd a „kalorifercsőhöz” kötöd. Lüktető mutatóujjal és ledobott körömmel

igazi kínzás a szaloncukor kötözése.

□

Nincs mit tenni, bele kell húzni, mert a talppal túl sok időt tököltél. Jön az SMS, hogy a család már kezd fájni és jönnének.

Minden hurok elkészülését enyhe szisszenéssel és cifra káromkodással nyugtázol. Végre lógnak a cukrok, a díszekkel nincs gond, mert azon **ott vannak a tavalyi madzagok**. Most csak kettőt törsz össze és büszke vagy, ez szép eredmény tavalyhoz képest, amikor dobozostól csúszott ki a kezedből. Akkor minden második élte túl.

Az angyalhajat gondosan kell körbetekerned, három helyen van elszakadva. Végül az egészet megkoronázod az égőkkel. Ez is megy körbe, kis igazítás és máris mértani pontossággal osztod el a fán.

Gyönyörködsz a munkádban, ami annyira tetszik, hogy az ujjad lüktetése is alábbhagy. Amikor felkapcsolod, hogy teljes fényében pompázzon, csak **egy villanást látsz, amit éles sistergő hang kísér**.

Mi jöhet még?